

mus & iam post uocē sonantē sententiā
 Sed quid non possumus capere. Numquid
 poterant ei dicere discipuli cū quib; lo
 quebatur. nescimus te. Proinde sic ū sci
 ebant. & uic ipse est. & uic sciebat. it.
 Sic ū sciebant. & ueritas ipse est. ueritatē
 sciebant; Sic ū sciebant. & uita ipse est.
 uitam sciebant; Ecce scire conuictus ū.
 qđ se scire nesciebant; Quid igitur & nos
 in isto sermone n̄ cepim. Quid putatis
 fr̄ mei. nisi quia dixit & quo uado scitis.
 & uic scitis. & ecce cognouimus qđ scie
 bant uic. quia sciebant ipsum que uia;
 Sed uia est quatuor; Numquid uic ē. &
 quo uat. Utrūq; aut̄ illos dixerat sci
 re. & quo uadit & uiam; Opus ergo erat
 ut diceret ego sum uia. ut ostenderet eos
 quia eū scirent uic scire. quā putauit
 rant se nescire; Quid aut̄ opus erat ut
 diceret ego sum & ueritas & uita. cū uia
 cognita quia ueritas. restat & nosse quo ueritas.
 nisi quia ibat ad ueritatē. ibat ad uitam;
 ibat ergo ad seipsum p̄ seipsum; & nos qđ
 imus nisi ad ipsum. & quā imus nisi p̄ ip
 sum. Ipse igitur ad seipsum p̄ seipsum.
 nos ad ipsum p̄ ipsum; Immo uero & ad
 patrem & ipse & nos; Nā de se ipso alibi dicit.
 ad patrem uado; & hoc loco p̄ nos;
 Ne oio inuenerit uenit ad patrem oio nisi p̄ me.
 Dic mihi dñe m̄. quid dicam seruis tuis con
 seruis meis; Thomas ap̄t̄ ut te interroga
 re habuit te ante se. nec tam̄ intellige
 re te si non haberet in se; Ego interroga te.

quia te scio eē sup̄ me; Interrogo aut̄
 in quantum possum sup̄ me effundere ani
 mū meam. ubi n̄ sonantē. sed tamē do
 centē audiam te; Dic mihi obsecro quo
 modo uadis ad te. Numquid nā ut
 uenires ad nos relinqueras te. Maxi
 me quia n̄ a te ipso uenisti sed p̄ te
 misit; Scio quidē quo te exinanisti.
 sed quia formā seruū accepisti; Non quia
 formā dī ut quā redires dimisisti. uel
 quā reciperes amisisti. & tam̄ uenisti.
 & non solū usq; ad carnales oculos. uerū
 & iā usq; ad manus hominū puenisti;
 Quomodo nisi in carne p̄ hanc uenisti.
 manens ubi ueras. Phanc redisti non
 relinquens quo ueneras; Si ergo p̄ hanc
 uenisti & redisti. p̄ hanc p̄cul dubio n̄
 solū nobis es quia uenerim ad te. ue
 rum & iam tibi quia uenires & redires
 uia fuisti; Cum uero ad uicā qđ es ipse
 isti. eandem p̄fecto carnē tuā ad uicā
 de morte duxisti; Aliud quippe uer
 bum dī est. aliud homo; Sed uerbum
 caro factum ē. id est homo. n̄ itaq; alia
 uerbi; Alia est hominis p̄sona qm̄
 utrumq; ē. xp̄s una p̄sona; & p̄ hoc
 mirō quod dū & ineffabili modo. quoniam
 quā dimisit uel amisit seipsum. uenit
 ad seipsum; Accipit quā uis diuersū.
 & longe impar exemplū; Tamen ut
 cumq; ad intelligendū dñm ex his que
 p̄p̄ius subiecta sunt dō; Ecce hoc ego
 ipse quantum ad te & ad animū meum